

Bruxelles, 16. srpnja 2018.
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

POPRAVNA BILJEŠKA

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	13. srpnja 2018.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	C(2018) 4404 final
Predmet:	DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... od 13.7.2018. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument C(2018) 4404 final.

Priloženo: C(2018) 4404 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 13.7.2018.
C(2018) 4404 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

od 13.7.2018.

**o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013
Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih
institucija**

(Tekst značajan za EGP)

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST DELEGIRANOG AKTA

1.1. Opći kontekst propisa o likvidnosti i Delegirane uredbe LCR

Bolna iskustva na globalnoj razini tijekom financijske krize pokazala su da su potrebna stroža pravila o likvidnosti. Zbog odsutnosti tih pravila neke kreditne institucije postale su pretjerano ovisne o kratkoročnom financiranju i likvidnim sredstvima koja osiguravaju središnje banke i u konačnici ih je trebalo spasiti unosom iznimno velikih sredstava iz državne blagajne.

Potreba za strožim likvidnosnim pravilima prepoznata je na međunarodnoj razini, a standardi kojima se uređuje to pitanje uključeni su u takozvani okvir Basel III koji je izradio Bazelski odbor za nadzor banaka („BCBS”). Cilj je koeficijenta likvidnosne pokrivenosti („LCR”) izbjeći rizik pretjerane ovisnosti o kratkoročnom financiranju i likvidnim sredstvima koja osiguravaju središnje banke obvezivanjem kreditnih institucija da održavaju dovoljno likvidne imovine (odnosno imovine koja se može unovčiti uz malen ili nikakav gubitak vrijednosti) kako bi mogle podnijeti višak likvidnosnih odljeva u odnosu na priljeve koji bi se mogao očekivati u razdoblju stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana.

Donošenjem Uredbe (EU) br. 575/2013¹ (Uredba o kapitalnim zahtjevima, odnosno „CRR”) u lipnju 2013. su zakonodavci su uveli opći zahtjev za likvidnosnu pokrivenost (članak 412. stavak 1. CRR-a) i zahtjev za izvješćivanje (članci od 415. do 425. CRR-a) za sve institucije (kreditne institucije i investicijska društva). Osim toga, člankom 460. CRR-a Komisiji je delegirana ovlast da detaljno odredi opći zahtjev za likvidnosnu pokrivenost za kreditne institucije. Komisija je donijela Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014.² („Delegirana uredba LCR”), koja je stupila na snagu 1. listopada 2015. Delegiranom uredbom LCR utvrđuje se imovina koja se smatra likvidnom (takozvana visokokvalitetna likvidna imovina – „HQLA”) te način na koji kreditne institucije moraju izračunati očekivane odljeve i priljeve novca u razdoblju stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana. Zahtjev za likvidnosnu pokrivenost jedna je od najvažnijih inovacija CRR-a u usporedbi s prethodnim bonitetnim propisima EU-a. Iako su i one sadržavale opća pravila o likvidnosti, nisu postojala detaljna pravila o tome što čini likvidnu imovinu i kako treba izračunavati moguće neto odljeve novca.

1.2. Kontekst izmjena Delegirane uredbe LCR

Na temelju početnog iskustva s primjenom LCR-a i rasprava s državama članicama Komisija smatra primjerenim donijeti neke ograničene izmjene Delegirane uredbe LCR kako bi se poboljšala njezina praktična primjena i omogućilo ostvarenje njezinih ciljeva.

Prva i najvažnija izmjena odnosi se na potpuno usklađivanje izračuna očekivanih likvidnosnih odljeva³ i priljeva⁴ na osnovi repo ugovora⁵, obratnih repo ugovora i transakcija razmjene kolaterala⁶ s međunarodnim likvidnosnim standardom koji je izradio Bazelski odbor za

¹ Uredba (EU) br. 575/2013, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

² SL L 11, 17.1.2015., str. 1.

³ Članak 28. stavak 3. Delegirane uredbe LCR.

⁴ Članak 32. stavak 3. točka (b) Delegirane uredbe LCR.

⁵ U repo transakciji se kao kolateral za pozajmljivanje gotovine upotrebljava vrijednosni papir, često državna obveznica. Obratna repo transakcija ista je transakcija, ali iz perspektive strane od koje se gotovina pozajmljuje. U razmjeni kolaterala jedan se vrijednosni papir privremeno zamjenjuje drugim.

⁶ Odljevi/priljevi od razmjene kolaterala u skladu s člankom 28. stavkom 4. odnosno člankom 32. stavkom 3. točkom (e) Delegirane uredbe LCR.

nadzor banaka. Iako je tretman tih transakcija u Delegiranoj uredbi LCR u skladu s tretmanom iz CRR-a i nije se dovodio u pitanje u brojnim raspravama koje su prethodile donošenju Delegirane uredbe LCR, nekoliko je dionika naknadno zatražilo da se izračun odljeva novca izravno poveže sa stopom produljenja transakcije (u skladu s korektivnim faktorom danog kolaterala koji se primjenjuje na novčanu obvezu, kao u standardu BCBS-a), a ne s likvidnosnom vrijednosti odnosnog kolaterala. Taj bi pristup trebalo slijediti i za ugovore o razmjeni kolaterala. Tom bi se izmjenom osiguralo da odljevi i priljevi na osnovi istih transakcija budu simetrični te bi se tako olakšalo učinkovito upravljanje likvidnošću, posebno u kreditnim institucijama aktivnima na međunarodnoj razini.

Druga suštinska izmjena odnosi se na tretman određenih rezervi⁷ koje se drže kod središnjih banaka trećih zemalja. Prema postojećoj Delegiranoj uredbi LCR rezerve koje kreditna institucija drži u središnjoj banci treće zemlje kojoj je odabrana vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika dodijelila kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete mogu se smatrati likvidnom imovinom prvog stupnja⁸, pri čemu kreditna institucija smije u svakom trenutku povući takve rezerve u razdobljima stresa i pri čemu su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između središnje banke u kojoj se rezerve drže i nadzornog tijela te treće zemlje. Bilo bi primjereno isti tretman proširiti na takve rezerve kod središnjih banaka kojima odabrana vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika nije dodijelila kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete⁹ pod uvjetom da se rezerve upotrebljavaju za pokrivanje neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u istoj valuti u kojoj su izražene rezerve. Naposljetku, središnja banka svakako može osigurati likvidnost u vlastitoj valuti i kreditni rejting središnje banke manje je relevantan za potrebe likvidnosti nego za potrebe solventnosti. Nadalje, bilo bi primjereno priznati razne pravne instrumente koji se u trećim zemljama upotrebljavaju za određivanje uvjeta o povlačenju rezervi, uključujući sporazume između središnjih banki i nadzornih tijela, ali i lokalna pravila o LCR-u. Konačno, bilo bi primjereno da se i rezerve koje drže podružnice kreditnih institucija Unije u trećoj zemlji priznaju kao likvidna imovina prvog stupnja, pod uvjetom da su ispunjeni potrebni uvjeti. Ako se ne uvedu te izmjene, rezerve koje se drže u središnjim bankama kojima odabrana vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika nije dodijelila kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete bile bi isključene iz zaštitnog sloja likvidnosti, čak i da se priznaju u primjeni lokalnih pravila o LCR-u. Tim bi se izmjenama stoga jamčio ravnopravniji tretman tih rezervi te bi se postigla bolja usklađenost sa standardima Bazelskog odbora za nadzor banaka.

Treća suštinska izmjena odnosi se na izuzeće¹⁰ minimalne veličine izdanja za određenu likvidnu imovinu koja nije iz EU-a. Zahtjevi za minimalnu veličinu izdanja primjenjuju se na mnoge vrste likvidne imovine iz EU-a¹¹. Slijedom toga takva se pravila primjenjuju na konsolidiranoj razini u pogledu likvidne imovine koju drže društva kćeri izvan EU-a čije su matične kreditne institucije iz EU-a. To dovodi do isključivanja likvidne imovine koju drži društvo kći kako bi ispunilo lokalne zahtjeve u pogledu likvidnosti upotrebljavajući likvidnu imovinu koja je inače priznata i prihvatljiva prema lokalnim pravilima o likvidnosti, ali ne

⁷ Članak 10. stavak 1. točka (d) Delegirane uredbe LCR.

⁸ Općenito se likvidna imovina prvog stupnja (osim određenih pokrivenih obveznica) može bez ograničenja upotrebljavati u zaštitnom sloju likvidnosti, dok se na imovinu 2.A stupnja i imovinu 2.B stupnja primjenjuje ograničenje zaštitnog sloja likvidnosti od 15 % odnosno 40 %.

⁹ To bi, na primjer, moglo utjecati na rezerve koje se drže u središnjim bankama u zemljama kao što su Turska, Brazil, Kina, Indija, Maroko, Alžir, Ukrajina i Vijetnam.

¹⁰ Članak 2. stavak 3. točka (aa) Delegirane uredbe LCR.

¹¹ Zahtjevi za minimalnu veličinu izdanja primjenjuju se na pokrivene obveznice, korporativne obveznice, sekuritizacije, ali ne i na gotovinu, državne vrijednosne papire i imovinu središnjih banaka. Standardom Bazelskog odbora za nadzor banaka ne propisuje se taj zahtjev.

ispunjava minimalne zahtjeve EU-a o veličini izdanja. Zbog toga bi moglo doći do manjka likvidne imovine za matičnu kreditnu instituciju iz EU-a na konsolidiranoj razini jer bi se zahtjev za likvidnost koji proizlazi iz društva kćeri izvan EU-a uključio u konsolidirani zahtjev za likvidnost, dok bi odgovarajuća priznata likvidna imovina koju drži društvo kći izvan EU-a bila isključena primjenom kriterija EU-a o minimalnoj veličini izdanja. Stoga se za potrebe konsolidacije predlaže da se primijeni izuzeće za svaki primjenjivi zahtjev za minimalnu veličinu izdanja u pogledu likvidne imovine iz treće zemlje koju drži društvo kći izvan EU-a. Opseg predloženog izuzeća bio bi ograničen na imovinu iz treće zemlje koja pokriva neto likvidnosne odljeve u razdoblju stresa u istoj valuti ako se imovina smatra likvidnom imovinom prema nacionalnom pravu treće zemlje.

Četvrta suštinska izmjena odnosi se na primjenu mehanizma realizacije¹² za izračun zaštitnog sloja likvidnosti. Kako bi se osiguralo da provedba LCR-a ne ometa učinkovit prijenos monetarne politike na gospodarstvo i s obzirom na to da se može očekivati da će se osigurane transakcije s ESB-om ili središnjom bankom države članice u okolnostima velikog stresa obnoviti, predlaže se da se uvede izuzeće od mehanizma realizacije za osigurane transakcije s ESB-om ili središnjom bankom države članice ako transakcije uključuju i. visokokvalitetnu likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije i ii. dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana. Na to bi se izuzeće primjenjivali odgovarajući zaštitni mehanizmi i ono podliježe prethodnom odobrenju nadležnog tijela nakon savjetovanja sa središnjom bankom koja je druga ugovorna strana u transakciji, te ESB-om ako je središnja banka članica Eurosustava, radi izbjegavanja mogućnosti arbitraže ili negativnih poticaja za kreditne institucije. Nadalje, radi boljeg usklađivanja Delegirane uredbe LCR s bazelskim standardom, predlaže se da se kolateral primljen u transakcijama s izvedenicama ukloni iz mehanizma realizacije.

Zadnja suštinska izmjena odnosi se na integraciju novih kriterija za jednostavne, transparentne i standardizirane („STS”) sekuritizacije u Delegiranu uredbu LCR. Konkretno, predlaže se da se sekuritizacije mogu knjižiti kao visokokvalitetna imovina 2.B stupnja ako zadovoljavaju uvjete utvrđene u članku 13. Delegirane uredbe LCR. U Uredbi STS¹³ utvrđen je popis kriterija kojima se definiraju STS sekuritizacije. U skladu s prijedlogom većina kriterija utvrđenih u Delegiranoj uredbi LCR zamijenila bi se upućivanjem na Uredbu STS. Zadržali bi se kriteriji koji se odnose na likvidnost (kao što su kriteriji o veličini izdanja, vrstama odnosnih izloženosti ili rejtingu).

Konačno, predlaže se da se pojasne određena pojedinačna pravila.

1.3. Procjena učinka

S obzirom na ograničeni opseg suštinskih izmjena, nije predložena provedba detaljne procjene učinka. U nastavku se navodi analiza učinka predloženih izmjena provedena na visokoj razini.

¹² Cilj je mehanizma realizacije izračunati gornje granice visokokvalitetne likvidne imovine 2.A i 2.B stupnja u zaštitnom sloju likvidnosti. Za izračun iznosa visokokvalitetne likvidne imovine koju institucija posjeduje Delegiranom uredbom LCR propisuje se da se realiziraju transakcije koje dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana i u kojima se visokokvalitetna imovina razmjenjuje na najmanje jednom dijelu transakcije.

¹³ Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.–80.).

Učinak predložene izmjene na odljeve i priljeve na osnovi repo transakcija, obratnih repo transakcija i transakcija razmjene kolaterala trebao bi biti relativno neutralan ili zanemariv¹⁴.

Kad je riječ o učinku tretmana određenih rezervi kod središnjih banaka, trebalo bi ga ograničiti jer je iznos tih rezervi ograničen. Nadalje, učinak bi se dodatno ograničio postojanjem zaštitnog mehanizma u prijedlogu, odnosno tretman bi se ograničio na likvidnu imovinu kojom se pokrivaju neto likvidnosni odljevi u razdoblju stresa u odgovarajućoj valuti.

Predloženo izuzeće minimalne veličine izdanja za određenu likvidnu imovinu iz trećih zemalja donekle će poboljšati likvidnosni položaj u pogledu poduzeća koja nisu iz EU-a na konsolidiranoj razini. Poboljšanje bi vjerojatno bilo ograničeno jer i. predloženo bi izuzeće u načelu¹⁵ utjecalo samo na likvidnu imovinu koja nije imovina prvog stupnja i koja je ograničena na najviše 40 % zaštitnog sloja likvidnosti, ii. iznos likvidne imovine izvan EU-a koja bi se priznala ne bi smio premašiti neto likvidnosne odljeve u razdoblju stresa u odgovarajućoj valuti i koji proizlaze iz društva kćeri koje drži tu imovinu i iii. imovina na koju se primjenjuje izuzeće trebala bi biti likvidna u skladu sa zahtjevima EU-a te ne bi trebala ispunjavati lokalne zahtjeve o likvidnosti.

Uklanjanje kolaterala primljenog u transakcijama s izvedenicama iz mehanizma realizacije ne bi trebalo imati značajan učinak na razinu LCR-a, a izuzeće uvedeno za osigurane transakcije s ESB-om ili središnjom bankom države članice podliježe odlukama nadležnih tijela. Ta se realizacija razmatra samo za primjenu gornjih granica na visokokvalitetnu likvidnu imovinu u zaštitnom sloju likvidnosti.

Kad je riječ o usklađivanju s definicijom STS sekuritizacija, učinak bi trebao biti potpuno marginalan jer je ukupna količina sekuritizacija koje se drže kao likvidna imovina ograničena zbog gornje granice imovine 2.B stupnja u zaštitnom sloju likvidnosti i zahtjevâ u pogledu diversifikacije.

Konačno, učinak predloženih pojašnjenja može se smatrati nepostojećim ili zanemarivim.

2. SAVJETOVANJA PRIJE DONOŠENJA DELEGIRANOG AKTA KOJIM SE IZMJENJUJE DELEGIRANA UREDBA LCR

Organiziran je niz sastanaka sa stručnjacima iz država članica kako bi se raspravilo o tehničkim implikacijama predviđene izrade nacrtâ akta. Na tim sastancima sudjelovali su dužnosnici Europskog parlamenta u svojstvu promatrača i pokazali su se iznimno korisnima u osiguranju tehničke ispravnosti nacrtâ akta.

Osim toga, iako a) većina izmjena u nacrtu nije suštinska (odnosno odnosi se samo na pojašnjenje postojećih pravila) i b) suštinske izmjene relativno su male, Komisija je organizirala formalna savjetovanja s dionicima putem portala za bolju regulativu i savjetovala se sa Stručnom skupinom za bankarstvo, plaćanja i osiguranja. Komisija je u okviru oba

¹⁴ Kad je riječ o repo transakcijama, izmjena se prije svega odnosi na izradu pravila. Kad je riječ o obratnim repo transakcijama, ne uzimajući u obzir pretjeranu kolateralizaciju i pod pretpostavkom da je tržišna vrijednost vrijednosnog papira jednaka pozajmljenoj gotovini, likvidnosna vrijednost vrijednosnog papira jednaka je razlici između pozajmljene gotovine i odgovarajućeg korektivnog faktora. Ugovori o razmjeni kolaterala manje su uobičajeni.

¹⁵ Ne postoji primjenjiva minimalna veličina izdanja za imovinu prvog stupnja, osim za pokrivene obveznice. Iako minimalna veličina izdanja za pokrivene obveznice prvog stupnja postoji, tretman pokrivenih obveznica kao imovine prvog stupnja nije dostupan za pokrivene obveznice koje nisu iz EU-a.

savjetovanja zaprimila ukupno više od 30 odgovora koji su bili izrazito dragocjeni u pogledu poboljšanja predloženog nacrtu delegirane uredbe.

Na temelju zaprimljenih odgovora neke su predložene izmjene ukinute te su se zadržale postojeće odredbe Delegirane uredbe LCR. To se primjerice odnosi na definiciju depozita stanovništva u pogledu koje se u većini zaprimljenih primjedbi kritiziralo uvođenje koncepta „povezanih klijenata” jer se smatralo da on nije primjeren za likvidnosni rizik te da bi provedba mogla biti problematična osobito zbog dostupnosti podataka. Definicija je stoga izostavljena iz teksta kako se ne bi duplicirale definicije iz CRR-a. Slično tomu, izostavljena je i odredba na temelju koje bi nadležna tijela imala ovlasti odbiti uključivanje prihvatljive imovine iz treće zemlje u zaštitni sloj likvidnosti jer se u primjedbama navelo da bi se time osigurala ujednačena primjena zahtjeva za LCR te da su dostatne zaštitne mjere koje se odnose na uključivanje imovine iz treće zemlje u zaštitni sloj likvidnosti. Nadalje, izostavljen je prijedlog da se u određenim uvjetima imovina koju izdaju subjekti javnog sektora treće zemlje prizna kao imovina prvog stupnja jer se u nekim primjedbama istaknulo da predloženi tretman nije u skladu sa standardom Bazelskog odbora za nadzor banaka te da je stoga proturječan namjeri da se postigne bolja usklađenost Delegiranog akta LCR s tim standardom. Nadalje, u nekim je odgovorima istaknuto da bi se predloženim izmjenama tretmana priljeva od promotivnih kredita koji se odobravaju preko kreditne institucije koja djeluje kao posrednik značajno proširilo područje primjene postojećeg tretmana te da se to proširenje primjene uvodi bez odgovarajućeg objašnjenja. Te su izmjene izostavljene jer se njima nije namjeravalo proširiti područje primjene tretmana. Isto tako, nije se izbrisalo upućivanje na članak 26. Delegirane uredbe LCR koje se odnosi na međuovisne tokove u kontekstu izuzeća od gornje granice priljeva, kako se izvorno predlagalo, jer se u primjedbama istaknulo da bi se time neopravdano proširilo područje primjene tretmana. Konačno, izbrisano je određivanje izračuna odljeva u slučaju mogućeg dvostrukog obračunavanja jer je nekoliko ispitanika istaknulo da je to nejasno i da ne postoji nikakvo opravdanje da se ono uvede za odljeve a da se ne uvede za priljeve i likvidnu imovinu.

Na temelju zaprimljenih primjedbi uvedeno je nekoliko izmjena kojima je cilj pojasniti prijedlog, primjerice izmjena tretmana o rezervama koje se drže u središnjoj banci treće zemlje, dionica i udjela u subjektima za zajednička ulaganja (CIU) i osiguranih transakcija i razmjene kolaterala.

Nisu uzete u obzir sve zaprimljene primjedbe. U određenom broju primjedbi predložene su izmjene koje ne bi bile u skladu s ciljem prijedloga, odnosno da se uvede samo ograničeni broj bitnih izmjena Delegirane uredbe LCR, prije svega da se ona dodatno uskladi sa standardom Bazelskog odbora te da se isprave određena tehnička pitanja.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANOG AKTA

S obzirom na to da je broj izmjena u odnosu na postojeću Delegiranu uredbu LCR ograničen, predlaže se da se donesu izmjene te uredbe, a ne čitav novi tekst, čime bi se zadržala struktura izvorne Delegirane uredbe LCR. U skladu s člankom 462. CRR-a Komisija je i dalje ovlaštena preispitivati Delegiranu uredbu na neodređeno vrijeme.

4. RASPORED I POSTUPAK

Nakon donošenja Europski parlament i Vijeće pregledat će ovu Delegiranu uredbu.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

od 13.7.2018.

o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012¹, a posebno njezin članak 460.,

budući da:

- (1) Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2015/61 trebalo bi izmijeniti radi bolje usklađenosti s međunarodnim standardima te kako bi se kreditnim institucijama omogućila veća učinkovitost pri upravljanju likvidnošću.
- (2) Konkretno, kako bi se na odgovarajući način uzele u obzir djelatnosti koje provode kreditne institucije koje posluju izvan Unije, trebalo bi primijeniti izuzeće na svaki zahtjev za minimalnu veličinu izdanja koji se primjenjuje na likvidnu imovinu koju drži društvo kći u trećoj zemlji tako da se ta imovina može priznati za potrebe konsolidacije. Inače bi se zbog toga mogao stvoriti manjak likvidne imovine za matičnu instituciju na konsolidiranoj razini jer bi likvidnosni zahtjev koji proizlazi od društva kćeri u trećoj zemlji bio uključen u konsolidirani likvidnosni zahtjev, a imovina koju to društvo kći drži za ispunjavanje tog likvidnosnog zahtjeva u toj trećoj zemlji bila bi isključena iz konsolidiranog likvidnosnog zahtjeva. Međutim, imovina koju društvo kći drži u trećoj zemlji trebala bi se priznati samo do razine neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u istoj valuti u kojoj je izražena imovina i koji proizlaze iz istog društva kćeri. Nadalje, kao i sva druga imovina treće zemlje, ta imovina trebala bi se priznavati samo ako se smatra likvidnom imovinom na temelju nacionalnog prava predmetne treće zemlje.
- (3) Uzima se u obzir da središnje banke mogu osigurati likvidnost u vlastitoj valuti i da je kreditni rejting središnjih banaka manje relevantan za potrebe likvidnosti nego za potrebe solventnosti. Zbog navedenoga te kako bi se pravila iz Delegirane uredbe (EU) 2015/61 bolje uskladila s međunarodnim standardima i kako bi se kreditnim institucijama koje posluju na međunarodnoj razini jamčili jednaki uvjeti, rezerve koje društvo kći ili podružnica kreditne institucije Unije u trećoj zemlji drži u središnjoj banci treće zemlje kojoj odabrana vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika nije

¹. SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

dodijelila kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete trebale bi se smatrati likvidnom imovinom prvog stupnja ako su ispunjeni određeni uvjeti. Konkretno, te bi rezerve trebale biti prihvatljive ako kreditna institucija smije povući te rezerve u razdobljima stresa i ako su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između nadzornog tijela te treće zemlje i središnje banke u kojoj se drže rezerve ili primjenjivim propisima treće zemlje. Međutim, te bi se rezerve mogle priznati kao imovina prvog stupnja za pokrivanje neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u istoj valuti u kojoj su te rezerve izražene.

- (4) Primjereno je uzeti u obzir Uredbu (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶. Ta uredba sadržava kriterije na temelju kojih se određuje može li se za određenu sekuritizaciju upotrijebiti oznaka jednostavna, transparentna i standardizirana (STS) sekuritizacija. Budući da se tim kriterijima jamči visoka kvaliteta STS sekuritizacija, oni bi se trebali primjenjivati za određivanje sekuritizacija koje se smatraju visokokvalitetnom likvidnom imovinom za izračun zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost. Sekuritizacije bi stoga trebale biti prihvatljive kao imovina 2.B stupnja za potrebe Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ako ispunjavaju sve zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) 2017/2402, uz one kriterije koji su već utvrđeni u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/61 i koji su specifični za njihova obilježja likvidnosti.
- (5) Provedba Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ne bi trebala ometati učinkovit prijenos monetarne politike na gospodarstvo. Može se očekivati da će se transakcije s ESB-om ili središnjom bankom države članice u uvjetima velikog stresa obnoviti. Stoga bi nadležnim tijelima trebalo omogućiti da primijene izuzeće od mehanizma realizacije transakcije za izračun zaštitnog sloja likvidnosti u slučaju osiguranih transakcija s ESB-om ili središnjom bankom države članice ako transakcije uključuju visokokvalitetnu likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije i dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana. Međutim, prije nego što odobre primjenu izuzeća, nadležna tijela trebala bi imati obvezu savjetovati se sa središnjom bankom koja je druga ugovorna strana u transakciji te sa ESB-om ako je središnja banka članica Eurosustava. Nadalje, primjena izuzeća trebala bi podlijevati odgovarajućim zaštitnim mjerama kako bi se izbjegle eventualne mogućnosti regulatorne arbitraže ili negativni poticaji za kreditne institucije. U konačnici, kako bi se pravila Unije bolje uskladila s međunarodnim standardom koji je utvrdio Bazelski odbor za nadzor banaka, kolateral koji je primljen kroz transakcije izvedenicama trebalo bi ukloniti iz mehanizma realizacije transakcija.
- (6) Osim toga, tretman stopa priljeva i odljeva za repo ugovore, obratne repo ugovore i ugovore o razmjeni kolaterala trebalo bi u potpunosti uskladiti s pristupom iz međunarodnog standarda za koeficijent likvidne pokrivenosti koji je utvrdio Bazelski odbor za nadzor banaka („BCBS”). Konkretno, izračun odljeva novca trebao bi biti izravno povezan sa stopom produljenja transakcije (usklađeno s korektivnim faktorom za dani kolateral koji se primjenjuje na obvezu u novcu, kao u standardu BCBS-a), a ne s likvidnosnom vrijednošću odnosnog kolaterala.
- (7) Zbog postojanja različitih tumačenja važno je pojasniti različite odredbe Delegirane uredbe (EU) 2015/61, osobito one koje se odnose na ispunjenje zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost; prihvatljivost u zaštitnom sloju imovine uključene u skup

¹⁶ Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).

dostupan za dobivanje financiranja u okviru neobvezujuće kreditne linije kojim upravlja središnja banka, CIU-ova te depozita i drugih izvora financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite; izračun dodatnih likvidnosnih odljeva za druge proizvode i usluge; odobravanje povlaštenog tretmana kreditnih i likvidnosnih linija unutar grupe; tretman kratke pozicije i priznavanje novčanih potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koja dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana.

- (8) Delegiranu uredbu (EU) 2015/61 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti, DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 mijenja se kako slijedi:

- (1) U članku 2. stavku 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) imovina iz treće zemlje koju drže društva kćeri u trećoj zemlji može se priznati kao likvidna imovina za potrebe konsolidacije ako je ona priznata kao likvidna imovina prema nacionalnom pravu treće zemlje koja utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost i ako ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

- i. imovina ispunjava sve zahtjeve utvrđene u glavi II. ove Uredbe;
- ii. imovina ne ispunjava poseban zahtjev utvrđen u glavi II. ove Uredbe koji se odnosi na njezinu veličinu izdanja, ali ispunjava sve ostale zahtjeve utvrđene u toj glavi.

Imovina koja se priznaje na temelju podtočke ii. može se priznati samo do iznosa neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u određenoj valuti u kojoj su izraženi i koji proizlaze iz istog društva kćeri;”;

- (2) Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) točke 8. i 9. brišu se;

(b) točka 11. zamjenjuje se sljedećim:

„11. „stres” znači iznenadno ili ozbiljno pogoršanje solventnosti ili likvidnosne pozicije kreditne institucije zbog promjena tržišnih uvjeta ili idiosinkrastičnih čimbenika što dovodi do znatnog rizika da kreditna institucija neće moći ispuniti obveze koje joj dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana;”;

- (3) Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kreditne institucije izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u izvještajnoj valuti za sve stavke neovisno o valuti u kojoj su izražene.

Osim toga, kreditne institucije odvojeno izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti za određene stavke kako slijedi:

- (a) za stavke na koje se primjenjuje zahtjev za odvojeno izvješćivanje u valuti koja nije izvještajna valuta u skladu s člankom 415. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije odvojeno

izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u toj drugoj valuti;

- (b) za stavke izražene u izvještajnoj valuti pri čemu ukupni iznos obveza izražen u valuti koja nije izvještajna valuta iznosi ili premašuje 5 % ukupnih obveza kreditne institucije, ne uzimajući u obzir regulatorni kapital i izvanbilančne stavke, kreditne institucije odvojeno izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u izvještajnoj valuti.

Kreditne institucije izvješćuju svoje nadležno tijelo o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 680/2014.”;

- (c) dodaje se sljedeći stavak 6.:

„6. Kreditne institucije ne smiju dvostruko računati likvidnu imovinu, priljeve i odljeve.”;

- (4) Članak 7. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Imovina je vlasništvo, pravo ili udjel koji drži kreditna institucija ili koja je dio skupa kako je navedeno u točki (a) i koja je neopterećena. U tu se svrhu smatra da je imovina neopterećena ako ne podliježe nikakvom pravnom, ugovornom, regulatornom ili drugom ograničenju koje kreditnoj instituciji onemogućuje unovčavanje, prodaju, prijenos, ustupanje imovine ili općenito raspolaganje njome izravnom prodajom na tržištu ili repo ugovorom u sljedećih 30 kalendarskih dana. Sljedeća imovina smatra se neopterećenom:

- (a) imovina koja je dio skupa i koja je dostupna za trenutačnu uporabu kao kolateral za dobivanje dodatnog izvora financiranja u okviru obvezujuće ili, ako skupom upravlja središnja banka, neobvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju kreditnoj instituciji. Ova točka uključuje imovinu koju je kreditna institucija deponirala kod središnje institucije u mreži zadruga ili institucionalnom sustavu zaštite. Kreditne institucije pretpostavljaju da je imovina u skupu opterećena rastućim redoslijedom likvidnosti na temelju klasifikacije likvidnosti iz poglavlja 2., počevši s imovinom koja nije prihvatljiva za zaštitni sloj likvidnosti;
- (b) imovina koju je kreditna institucija primila kao kolateral za potrebe smanjenja kreditnog rizika u obratnim repo transakcijama ili transakcijama financiranja vrijednosnih papira i kojom kreditna institucija može raspolagati.”;

- (b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

- i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) druga kreditna institucija, osim ako je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

- i. izdavatelj je subjekt javnog sektora iz članka 10. stavka 1. točke (c) ili iz članka 11. stavka 1. točaka (a) ili (b);

- ii. imovina je pokrivena obveznica iz članka 10. stavka 1. točke (f) ili članka 11. stavka 1. točaka (c) ili (d) ili članka 12. stavka 1. točke (e);
 - iii. imovina pripada kategoriji opisanoj u članku 10. stavku 1. točki (e);”;
- ii. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) bilo koji drugi subjekt koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU. Za potrebe ovog članka smatra se da sekuritizacijski subjekti posebne namjene nisu uključeni u subjekte iz ove točke.”;
- (c) u stavku 7. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) izloženosti središnjim državama iz članka 10. stavka 1. točke (d);”;
- (5) Članak 8. mijenja se kako slijedi:
 - (a) u stavku 1. drugom podstavku točki (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. izloženosti prema središnjim bankama iz članka 10. stavka 1. točaka (b) i (d);”;
 - (b) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uspostavom internih sustava i kontrola kako bi se funkciji za upravljanje likvidnošću osigurala učinkovita operativna kontrola za utrzivanje likvidne imovine u svakom trenutku tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana i pristup sredstvima za nepredviđene izdatke bez izravnog zadiranja u postojeće poslovne strategije ili strategije za upravljanje rizicima. Konkretno, imovina ne smije biti uključena u zaštitni sloj likvidnosti u slučaju kada bi njezinom monetizacijom bez zamjene tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana došlo do uklanjanja zaštite što bi stvorilo otvorenu rizičnu poziciju koja prelazi interna ograničenja kreditne institucije;”;
- (6) Članak 10. mijenja se kako slijedi:
 - (a) u stavku 1. točki (b) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

„iii. rezerve koje kreditna institucija drži u središnjoj banci iz podtočaka i. ili ii. pod uvjetom da kreditna institucija smije u svakom trenutku povući takve rezerve u razdobljima stresa i pod uvjetom da su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između nadležnog tijela kreditne institucije i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje.

Za potrebe ove podtočke primjenjuje se sljedeće:

 - ako rezerve drži društvo kći kreditne institucije, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela društva kćeri kreditne institucije iz države članice ili treće zemlje i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje, prema potrebi;
 - ako rezerve drži podružnica, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela države članice ili treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje, prema potrebi;”;
 - (b) stavak 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) sljedeća imovina:

- i. imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili središnja banka treće zemlje kojoj odabrani VIPKR nije dodijelio kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 114. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- ii. rezerve koje kreditna institucija drži u središnjoj banci iz podtočke i. pod uvjetom da kreditna institucija smije u svakom trenutku povući takve rezerve u razdobljima stresa i pod uvjetom da su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između nadležnih tijela te treće zemlje i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima te treće zemlje.

Za potrebe podtočke ii. primjenjuje se sljedeće:

- ako rezerve drži društvo kći kreditne institucije, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela društva kćeri kreditne institucije iz treće zemlje i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje;
- ako rezerve drži podružnica, uvjeti povlačenja određeni su ugovorom između nadležnog tijela treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi i središnje banke u kojoj se rezerve drže ili primjenjivim propisima treće zemlje.

Ukupan iznos imovine iz prvog podstavka podtočaka i. i ii. izražene u određenoj valuti koju kreditna institucija može priznati kao imovinu prvog stupnja ne smije premašiti iznos neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa kreditne institucije u toj istoj valuti.

Osim toga, ako je dio ili cjelokupna imovina iz prvog podstavka podtočaka i. i ii. izražena u valuti koja nije domaća valuta predmetne treće zemlje, kreditna institucija može priznati tu imovinu samo kao imovinu prvog stupnja do iznosa koji je jednak iznosu neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa kreditne institucije u toj stranoj valuti koji odgovara djelatnostima kreditne institucije u nadležnosti u kojoj postoji izloženost likvidnosnom riziku;”;

(c) u stavku 1. točki (f) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako je nadležno tijelo odobrilo primjenu djelomičnog izuzeća iz članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013, uvjete iz tog podstavka;”;

(d) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Tržišna vrijednost pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz stavka 1. točke (f) podliježe korektivnom faktoru od najmanje 7 %. Korektivni faktori ne primjenjuju se na vrijednost preostale imovine prvog stupnja, osim u slučajevima koji se odnose na dionice i udjele u CIU-ima iz članka 15. stavka 2. točaka (b) i (c).”;

(7) Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako je nadležno tijelo

odobrilo primjenu djelomičnog izuzeća iz članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013, uvjete iz tog podstavka;”;

(b) u stavku 1. točki (d) podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:

„iv. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako je nadležno tijelo odobrilo primjenu djelomičnog izuzeća iz članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013, uvjete iz tog podstavka;”;

(8) Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izloženosti u obliku vrijednosnih papira osiguranih imovinom iz članka 12. stavka 1. točke (a) priznaju se kao sekuritizacije 2.B stupnja ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dopušteno je oznaku „STS” odnosno „jednostavna, transparentna i standardizirana” ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te pojmove upotrebljavati za sekuritizaciju u skladu s Uredbom (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća * te se tako i upotrebljava;
- (b) ispunjeni su kriteriji iz ovog članka stavka 2. i stavaka od 10. do 13.

* Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.);

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

- (a) „odabrani VIPKR dodijelio je poziciji kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 264. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene;”
- (b) „pozicija je u najvišoj nadređenoj tranši ili najvišim nadređenim tranšama sekuritizacije i u svakom trenutku ima najvišu razinu nadređenosti tijekom trajanja transakcije. U tu se svrhu smatra da je tranša najviše nadređena ako nakon dostave obavijest o izvršenju i, prema potrebi, obavijesti o ubrzanju plaćanja, tranša nije podređena drugim tranšama iste sekuritizacijske transakcije ili strukture u pogledu primljenih uplata glavnice i kamate, ne uzimajući u obzir dospjele iznose proizašle iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, dospjele naknade ili druga slična plaćanja u skladu s člankom 242. stavkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

ii. točke od (c) do (f) i točke od (h) do (k) brišu se;

iii. točka (g) mijenja se kako slijedi:

(a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„sekuritizacijska pozicija osigurana je skupom odnosnih izloženosti i te odnosne izloženosti pripadaju samo jednoj od sljedećih potkategorija ili se sastoje od kombinacije stambenih kredita iz podtočke i. i stambenih kredita iz podtočke ii.“;

(b) podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:

„iv. krediti i najmovi za kupnju automobila odobreni dužnicima ili najmoprimcima koji imaju poslovni nastan ili boravište u državi članici. U tu svrhu krediti i najmovi za kupnju automobila uključuju kredite ili najmove za financiranje motornih vozila ili prikolica kako su definirani u članku 3. točkama 11. i 12. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća**, traktora za poljoprivredu i šumarstvo iz Uredbe (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća***, motocikala na dva kotača i motornih tricikala iz Uredbe (EU) 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća**** ili vozila s gusjenicama iz članka 2. stavka 2. točke (c) Direktive 2007/46/EZ. Ti krediti i najmovi mogu uključivati dodatne proizvode osiguranja i usluga ili dodatne dijelove za vozila, a u slučaju najмова, preostalu vrijednost vozila danih u najam. Svi krediti i najmovi u skupu osiguravaju se prvorazrednim pravom na naplatu ili osiguranjem nad vozilom ili odgovarajućim jamstvom u korist SSPN-a, kao što je odredba o zadržavanju prava vlasništva;

** Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).

*** Uredba (EU) br. 167/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. veljače 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta poljoprivrednih i šumarskih vozila (SL L 60, 2.3.2013., str. 1.).

**** Uredba (EU) br. 168/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o homologaciji i nadzoru tržišta vozila na dva ili tri kotača i četverocikala (SL L 60, 2.3.2013., str. 52.).;

(c) stavci od 3. do 9. brišu se;

(9) Članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ako kreditna institucija nije upoznata s odnosnim izloženostima CIU-a, smatra se da CIU, za potrebe određivanja razine likvidnosti odnosne imovine i za potrebe određivanja odgovarajućeg korektivnog faktora za tu imovinu, ulaže u likvidnu imovinu, u najvećem iznosu u kojem mu je to dopušteno, istim rastućim redoslijedom kako je likvidna imovina raspoređena za potrebe stavka 2., počevši od imovine navedene u stavku 2. točki (h) i rastućim redoslijedom dok se ne dosegne najveći ukupni dopušteni iznos ulaganja.“;

(b) u stavku 4. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ispravnost izračuna koje provodi depozitar ili društvo za upravljanje CIU-om pri određivanju tržišne vrijednosti i korektivnih faktora za dionice ili jedinice u CIU-u potvrđuje vanjski revizor barem jednom godišnje.”;

(10) Članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 16.

Depoziti i drugi izvori financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite

1. Ako kreditna institucija pripada institucionalnom sustavu zaštite vrste iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013, mreži koja bi se priznavala za izuzeće predviđeno u članku 10. navedene Uredbe ili mreži zadruga u državi članici, depoziti po viđenju koje kreditna institucija drži kod središnje institucije mogu se smatrati likvidnom imovinom osim ako ih središnja institucija koja prima depozite smatra operativnim depozitima. Ako se depoziti tretiraju kao likvidna imovina, oni se tretiraju u skladu s jednom od sljedećih odredbi:
 - (a) ako je u skladu s nacionalnim pravom ili pravno obvezujućim dokumentima kojima se uređuje sustav ili mreža središnja institucija obvezna držati ili uložiti depozite u likvidnu imovinu određenog stupnja ili kategorije, depoziti se tretiraju kao likvidna imovina jednakog stupnja ili kategorije u skladu s ovom Uredbom;
 - (b) ako središnja institucija nije obvezna držati ili ulagati depozite u likvidnu imovinu određenog stupnja ili kategorije, depoziti se tretiraju kao imovina 2.B stupnja u skladu s ovom Uredbom, a njihov preostali iznos podliježe minimalnom korektivnom faktoru od 25 %.
2. Ako u skladu s pravom države članice ili pravno obvezujućim dokumentima kojima se uređuju mreže ili sustavi opisani u stavku 1. kreditna institucija u roku od 30 kalendarskih dana ima pristup neiskorištenim izvorima likvidnosti iz središnje institucije ili druge institucije u istoj mreži ili sustavu, ti se izvori financiranja tretiraju kao imovina 2.B stupnja u mjeri u kojoj se ne osiguravaju likvidnom imovinom i u kojoj se ne tretiraju u skladu s odredbama članka 34. Minimalni korektivni faktor od 25 % primjenjuje se na neiskorišteni obvezujući iznos glavnice izvora likvidnosti.”;

(11) Članak 17. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Zahtjevi utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se nakon prilagodbe za učinak koji na rezervu likvidne imovine imaju osigurano financiranje, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala u kojima se upotrebljava likvidna imovina na najmanje jednom dijelu transakcije ako te transakcije dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, nakon odbitka primjenjivih korektivnih faktora i pod uvjetom da kreditna institucija postupa u skladu s operativnim zahtjevima iz članka 8.”;
- (b) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Nadležno tijelo može na pojedinačnoj osnovi u cijelosti ili djelomično izuzeti od primjene stavke 2. i 3. u vezi s jednom ili više transakcija osiguranog financiranja, transakcija osiguranih kolateralom ili transakcija razmjene kolaterala u kojima se upotrebljava likvidna imovina na najmanje

jednom dijelu transakcije i koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) druga ugovorna strana u transakciji ili transakcijama je ESB ili središnja banka države članice;
 - (b) postoje izvanredne okolnosti koje predstavljaju sistemski rizik za bankarski sektor jedne ili više država članica;
 - (c) nadležno tijelo savjetovalo se sa središnjom bankom koja je druga ugovorna strana u transakciji ili transakcijama te sa ESB-om ako je središnja banka članica Eurosustava „prije nego što je odobrilo primjenu izuzeća.”;
- (c) dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. EBA mora do [2 godine nakon stupanja na snagu ove Delegirane uredbe] Komisiji dostaviti izvješće o tehničkoj prikladnosti mehanizma realizacije transakcija iz stavaka od 2. do 4. te o tome postoji li vjerojatnost da bi ono moglo imati značajan negativan učinak na poslovanje i profil rizičnosti kreditnih institucija s poslovnim nastanom u Uniji, na stabilnost i uredno funkcioniranje financijskih tržišta, na gospodarstvo i prijenos monetarne politike na gospodarstvo. U tom se izvješću procjenjuje mogućnost promjene mehanizma realizacije transakcija iz stavaka od 2. do 4. te, ako ustanovi da postojeći mehanizam realizacije transakcija nije tehnički prikladan ili da ima negativan učinak, EBA bi trebala predložiti alternativna rješenja i evaluirati njihov učinak.

Komisija uzima u obzir EBA-ino izvješće iz prethodnog podstavka pri izradi svakog daljnjeg delegiranog akta na temelju ovlasti iz članka 460. Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

(12) Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.
Netiranje transakcija izvedenicama

1. Kreditne institucije izračunavaju likvidnosne odljeve i priljeve predviđene u razdoblju od 30 kalendarskih dana za ugovore navedene u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i za kreditne izvedenice na neto osnovi po drugim ugovornim stranama, pod uvjetom da postoje dvostrani sporazumi o netiranju koji ispunjavaju uvjete iz članka 295. navedene Uredbe.

2. Odstupajući od stavka 1., kreditne institucije izračunavaju na neto osnovi novčane odljeve i priljeve koji proizlaze iz transakcija izvedenicama u stranoj valuti i uključuju potpunu razmjenu iznosa glavnice, što se izvodi istodobno (ili na isti dan), čak i ako te transakcije nisu obuhvaćene dvostranim sporazumom o netiranju.

3. Za potrebe ovog članka neto osnova umanjena je za kolateral koji će se dati ili primiti u sljedećih 30 kalendarskih dana. Međutim, u slučaju kolaterala koji će se dati ili primiti u sljedećih 30 kalendarskih dana smatra se da je neto osnova umanjena za taj kolateral samo ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) kolateral, kad se primi, smatrat će se likvidnom imovinom u skladu s glavom II. ove Uredbe;
 - (b) kreditna institucija imat će zakonsko pravo ponovno upotrijebiti kolateral, kad se on primi, te će za to biti operativno sposobna.”;
- (13) Članak 22. mijenja se kako slijedi:
- (a) u stavku 2. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:
 - „(a) trenutačno preostali dio stabilnih depozita stanovništva i drugih depozita stanovništva određenih u skladu s člancima 24. i 25.;
 - (b) trenutačno preostale iznose drugih obveza koje dospijevaju, čiju isplatu može zahtijevati izdavatelj ili pružatelj izvora financiranja ili koji podrazumijevaju očekivanje pružatelja financiranja da će kreditna institucija otplatiti obvezu u sljedećih 30 kalendarskih dana, kako je određeno u skladu s člancima 27., 28. i 31.a;
 - (b) dodaje se sljedeći stavak 3.:
 - „3. Izračun likvidnosnih odljeva u skladu sa stavkom 1. podliježe umanjenu za međuovisne priljeve koji je odobren u skladu s člankom 26.”;
- (14) U članku 23. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:
- „1. Kreditne institucije redovito procjenjuju vjerojatnost i potencijalni obujam likvidnosnih odljeva tijekom 30 kalendarskih dana u vezi s proizvodima i uslugama koji nisu obuhvaćeni člancima od 27. do 31.a te koje one nude ili sponzoriraju ili za koje bi potencijalni kupci smatrali da su povezani s tim institucijama. Navedeni proizvodi ili usluge uključuju, ali nisu ograničeni na:
- (a) druge izvanbilančne obveze i obveze potencijalnog financiranja, uključujući neugovorene linije financiranja;
 - (b) neiskorištene kredite i predujmove velikim klijentima;
 - (c) hipoteke koje su ugovorene, ali nisu još korištene;
 - (d) kreditne kartice;
 - (e) prekoračenja po računima;
 - (f) planirane odljeve povezane s obnavljanjem postojećih kredita stanovništvu i kredita velikim klijentima ili odobravanjem novih kredita stanovništvu i kredita velikim klijentima;
 - (g) obveze povezane s izvedenicama osim ugovora navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditnih izvedenica;
 - (h) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine.”;
- (15) U članku 25. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) depozit je pohranjen na računu koji je isključivo dostupan putem interneta;”;
- (16) Na kraju članka 26. dodaje se sljedeći stavak:
- „Nadležna tijela izvješćuju EBA-u o institucijama koje mogu primijeniti umanjenje odljeva s međuovisnim priljevima na temelju ovog članka. EBA može zatražiti popratnu dokumentaciju.”;

(17) Članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti obveze koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana i koje proizlaze iz transakcija osiguranih kolateralom ili transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala kako su definirane u članku 192. točkama 2. i 3. Uredbe br. 575/2013 sa sljedećim postotcima:

- (a) 0 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine prvog stupnja iz članka 10., osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f);
- (b) 7 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije iz članka 10. stavka 1. točke (f);
- (c) 15 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 11. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.A stupnja iz članka 11.;
- (d) 25 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. ili iv.;
- (e) 30 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 12. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točke (e);
- (f) 35 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka iii. ili v.;
- (g) 50 % ako su osigurane imovinom koja bi se, osim ako se upotrebljava kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 12. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točaka (b), (c) ili (f);
- (h) s minimalnim korektivnim faktorom izraženim u postotku utvrđenim u skladu s člankom 15. stavcima 2. i 3. ove Uredbe ako su osigurane dionicama ili udjelima u CIU-ima koji bi se, osim ako se upotrebljavaju kao kolateral za te transakcije, u skladu s člancima 7. i 15. ove Uredbe smatrali likvidnom imovinom iste kategorije kao i odnosna likvidna imovina;
- (i) 100 % ako su osigurane imovinom koja nije obuhvaćena nijednom točkom od (a) do (h) ovog podstavka.

Odstupajući od prvog podstavka, ako je domaća središnja banka kreditne institucije druga ugovorna strana u transakciji osiguranoj kolateralom ili transakciji ovisnoj o kretanju na tržištu kapitala, stopa odljeva iznosi 0 %. Međutim, u slučajevima u kojima se transakcija izvršava preko podružnice sa središnjom bankom države članice ili treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi, stopa odljeva od 0 % primjenjuje se samo ako podružnica ima isti pristup likvidnosti koju osigurava središnja banka, uključujući tijekom razdoblja stresa, kao i kreditne institucije osnovane u toj državi članici ili trećoj zemlji.

Odstupajući od prvog podstavka, kad je riječ o transakcijama osiguranima kolateralom ili transakcijama ovisnima o kretanju na tržištu kapitala za koje bi u skladu s tim prvim podstavkom stopa odljeva trebala biti veća od 25 %, stopa odljeva iznosi 25 % ako je druga ugovorna strana u transakciji prihvatljiva druga ugovorna strana.

4. Transakcije razmjene kolaterala i druge transakcije sličnog oblika koje dospijevaju tijekom sljedećih 30 kalendarskih dana, dovode do odljeva ako pozajmljena imovina podliježe na temelju poglavlja 2. nižem korektivnom faktoru nego imovina dana u zajam. Odljev se izračunava množenjem tržišne vrijednosti pozajmljene imovine s razlikom između stope odljeva primjenjive na imovinu danu u zajam i stope odljeva primjenjive na pozajmljenu imovinu određene u skladu sa stopama iz stavka 3. Za potrebe ovog izračuna korektivni faktor od 100 % primjenjuje se na imovinu koja se ne smatra likvidnom imovinom.

Odstupajući od prvog podstavka, ako je domaća središnja banka kreditne institucije druga ugovorna strana u transakciji razmjene kolaterala ili drugoj transakciji sličnog oblika, u tom slučaju stopa odljeva koja se primjenjuje na tržišnu vrijednost pozajmljene imovine iznosi 0 %. Međutim, u slučajevima kad se transakcija izvršava preko podružnice sa središnjom bankom države članice ili treće zemlje u kojoj se podružnica nalazi, stopa odljeva od 0 % primjenjuje se samo ako podružnica ima isti pristup likvidnosti koju osigurava središnja banka, uključujući tijekom razdoblja stresa, kao i kreditne institucije osnovane u toj državi članici ili trećoj zemlji.

Odstupajući od prvog podstavka, kad je riječ o transakcijama razmjene kolaterala ili drugim transakcijama sličnog oblika za koje bi u skladu s tim prvim podstavkom stopa odljeva trebala biti veća od 25 %, stopa odljeva koja se primjenjuje na tržišnu vrijednost pozajmljene imovine iznosi 25 % ako je druga ugovorna strana u transakciji prihvatljiva druga ugovorna strana.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 7., 8. i 9.:

„7. Za imovinu pozajmljenu bez osiguranja koja dospijeva u roku od sljedećih 30 kalendarskih dana pretpostavlja se da istječe u cijelosti, što dovodi do 100-postotnog odljeva likvidne imovine, osim ako je kreditna institucija vlasnik pozajmljene imovine i pozajmljena imovina nije dio zaštitnog sloja likvidnosti kreditne institucije.

8. Za potrebe ovog članka „domaća središnja banka” znači sljedeće:

(a) bilo koja središnja banka Eurosustava ako je matična država članica kreditne institucije uvela euro kao svoju valutu;

- (b) nacionalna središnja banka matične države članice kreditne institucije ako ta država članica nije uvela euro kao svoju valutu;
- (c) središnja banka treće zemlje u kojoj je kreditna institucija osnovana.

9. Za potrebe ovog članka „prihvatljiva druga ugovorna strana” znači sljedeće:

- (a) središnja država, subjekt javnog sektora, jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave matične države članice kreditne institucije;
- (b) središnja država, subjekt javnog sektora, jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice ili treće zemlje u kojoj je kreditna institucija osnovana kad je riječ o transakcijama koje izvršava ta kreditna institucija;
- (c) multilateralna razvojna banka.

Međutim, subjekti javnog sektora, jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave smatraju se prihvatljivim drugim ugovornim stranama samo ako im se dodijeli ponder rizika od 20 % ili niži u skladu s člankom 115. ili 116. Uredbe (EU) br. 575/2013, prema potrebi.”;

(18) U članku 29. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) pružatelj i primatelj likvidnosti imat će nizak profil likvidnosnog rizika nakon primjene niže stope odljeva koja se predlaže na temelju stavka 1. i primjene stope priljeva iz točke (c) tog stavka;”;

(b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) profil likvidnosnog rizika primatelja likvidnosti uzima se primjereno u obzir pri upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja likvidnosti.”;

(19) Članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci od 2. do 5. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Kreditna institucija izračunava dodatni odljev za sve sklopljene ugovore čiji ugovorni uvjeti dovode, u roku od 30 kalendarskih dana i nakon značajnog pogoršanja kreditne kvalitete kreditne institucije, do dodatnih likvidnosnih odljeva ili dodatnih potreba za kolateralom te o njemu obavještuje nadležno tijelo. Kreditna institucija obavještuje nadležno tijelo o tom odljevu najkasnije u trenutku dostavljanja izvješća u skladu s člankom 415. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako nadležno tijelo smatra da je taj odljev značajan u odnosu na potencijalne likvidnosne odljeve kreditne institucije, ono od kreditne institucije zahtijeva da doda dodatni odljev za te ugovore koji odgovara dodatnim potrebama za kolateralom ili novčanim odljevima koji proizlaze iz značajnog pogoršanja kreditne kvalitete kreditne institucije što odgovara smanjenju vanjske procjene kreditnog rizika za najmanje tri stupnja. Kreditna institucija primjenjuje stopu odljeva od 100 % na taj dodatni kolateral ili novčane odljeve. Kreditna institucija redovito preispituje razmjer tog značajnog pogoršanja u svjetlu onoga što je relevantno prema ugovorima koje je sklopila i o rezultatima svog preispitivanja obavještuje nadležno tijelo.

3. Kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara potrebama za kolateralom koje bi proizašle iz utjecaja negativne situacije na tržištu na transakcije izvedenicama ako je taj utjecaj značajan. Taj se izračun provodi u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2017/208*****.

4. Odljevi i priljevi predviđeni u razdoblju od 30 kalendarskih dana iz ugovora navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditnih izvedenica uzimaju se u obzir na neto osnovi u skladu s člankom 21. ove Uredbe. U slučaju neto odljeva kreditna institucija množi rezultat sa stopom odljeva od 100 %. Kreditne institucije iz tih izračuna isključuju likvidnosne zahtjeve koji su rezultat primjene stavaka 1., 2. i 3. ovog članka.

5. Ako kreditna institucija ima kratku poziciju koja je pokrivena neosiguranim pozajmljivanjem vrijednosnih papira, kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara 100 % tržišne vrijednosti vrijednosnih papira ili druge imovine koja je predmet kratke prodaje osim ako ih je kreditna institucija pozajmila pod uvjetima koji zahtijevaju njihovo vraćanje tek nakon roka od 30 kalendarskih dana. Ako je kratka pozicija pokrivena osiguranom transakcijom financiranja vrijednosnim papirima, kreditna institucija obvezna je pretpostaviti da će se kratka pozicija zadržati tijekom cijelog razdoblja od 30 kalendarskih dana i da će primiti 0 % odljeva.

***** Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/208 od 31. listopada 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za dodatne odljeve likvidnosti koji odgovaraju potrebama za kolateralom koje nastaju zbog utjecaja negativne situacije na tržištu na transakcije institucija s izvedenicama (SL L 33, 8.2.2017., str. 14).”;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Depoziti primljeni kao kolateral ne smatraju se obvezama za potrebe članka 24., 25., 27., 28. ili 31.a već prema potrebi podliježu odredbama stavaka od 1. do 6. ovog članka. Iznos primljene gotovine koji premašuje iznos gotovine primljene kao kolateral smatra se depozitom u skladu s člancima 24., 25., 27., 28. ili 31.a.”;

(c) stavak 11. briše se;

(d) stavak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. U pogledu pružanja usluga glavnog brokera, ako kreditna institucija financira kratke prodaje jednog klijenta njihovim internim usklađivanjem s imovinom drugog klijenta i ta se imovina ne smatra likvidnom imovinom, te transakcije podliježu stopi odljeva od 50 % za potencijalnu obvezu.”;

(20) Članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Neiskorišteni obvezujući iznos likvidnosne linije koji je ponuđen SSPN-u kako bi se tom SSPN-u omogućila kupnja imovine osim vrijednosnih papira od klijenata koji nisu financijski klijenti množi se sa 10 % pod uvjetom da on premašuje iznos trenutačno kupljene imovine od klijenata i ako je najviši iznos koji se može povući ugovorno ograničen na iznos trenutačno kupljene imovine.”;

(b) u stavku 9. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od članka 32. stavka 3. točke (g), ako se navedeni promotivni krediti odobravaju preko druge kreditne institucije koja djeluje kao posrednik (prolazni krediti), kreditna institucija koja djeluje kao posrednik može primijeniti simetrične priljeve i odljeve. Ti priljevi i odljevi izračunavaju se tako da se na primljenu i odobrenu neiskorištenu obvezujuću kreditnu ili likvidnosnu liniju primjenjuje stopa koja je na tu liniju primjenjiva na temelju prvog podstavka ovog stavka i uz poštovanje uvjeta i zahtjeva koji se na nju primjenjuju na temelju ovog stavka.”;

(c) stavak 10. briše se;

(21) Umeće se sljedeći članak 31.a:

„Članak 31.a

Odljevi iz obveza koji nisu obuhvaćeni drugim odredbama ovog poglavlja

1. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti sa stopom odljeva od 100 % sve obveze koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, osim obveza iz članaka od 24. do 31.
2. Ako ukupni iznos svih ugovornih obveza u vezi s pružanjem financiranja nefinancijskim klijentima u roku od 30 kalendarskih dana, osim obveza iz članaka od 24. do 31., premašuje iznos priljeva od tih nefinancijskih klijenata izračunanih u skladu s člankom 32. stavkom 3. točkom (a), taj višak podliježe stopi odljeva od 100 %. Za potrebe ovog stavka nefinancijski klijenti uključuju, među ostalim, fizičke osobe, mala i srednja poduzeća, trgovačka društva, države, multilateralne razvojne banke i subjekte javnog sektora te ne uključuju financijske klijente i središnje banke.”;

(22) Članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Kreditne institucije primjenjuju stopu priljeva od 100 % na priljeve iz stavka 1., uključujući osobito sljedeće priljeve:

- (a) novčana potraživanja od središnjih banaka i financijskih klijenata s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana;
- (b) novčana potraživanja od transakcija financiranja trgovine iz članka 162. stavka 3. drugog podstavka točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana;
- (c) novčana potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koja dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana;
- (d) novčana potraživanja iz naslova pozicija vlasničkih instrumenata koji su uključeni u glavne dioničke indekse, pod uvjetom da se likvidna imovina ne obračunava dvostruko. Navedena novčana potraživanja uključuju novčana potraživanja s ugovorenim dospijecom u roku od 30 kalendarskih dana, kao što su dividende u novcu iz tih glavnih indeksa i novac iz tih vlasničkih instrumenata koji su prodani, ali još nisu namireni, ako nisu priznata kao likvidna imovina u skladu s glavom II.

3. Odstupajući od stavka 2., priljevi utvrđeni u ovom stavku podliježu sljedećim zahtjevima:

- (a) novčana potraživanja od nefinancijskih klijenata s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana, osim novčanih potraživanja od tih klijenata od transakcija financiranja trgovine ili vrijednosnih papira koji dospijevaju, za potrebe plaćanja glavnice umanjuju se za 50 % njihove vrijednosti. Za potrebe ove točke izraz „nefinancijski klijenti” ima isto značenje kao u članku 31.a stavku 2. Međutim, kreditne institucije koje djeluju kao posrednici i koje su, kako se navodi u članku 31. stavku 9. drugom podstavku, dobile obvezu od kreditne institucije koju je osnovala i koju sponzorira središnja država ili jedinica područne (lokalne) samouprave barem jedne države članice kako bi mogle isplatiti promotivni kredit krajnjem primatelju ili su primile sličnu obvezu od multilateralne razvojne banke ili subjekta javnog sektora, mogu uzeti u obzir priljev do iznosa odljeva koji primjenjuju na odgovarajuću obvezu za odobravanje promotivnih kredita;
- (b) novčana potraživanja od transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala, kako su definirane u članku 192. točkama 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana množe se sa:
- i. 0 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine prvog stupnja iz članka 10., osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f);
 - ii. 7 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 10. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije iz članka 10. stavka 1. točke (f);
 - iii. 15 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 11. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.A stupnja iz članka 11.;
 - iv. 25 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. ili iv.;
 - v. 30 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 12. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točke (e);
 - vi. 35 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 13. ove Uredbe smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka iii. ili v.;

- vii. 50 % ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 12. smatrala likvidnom imovinom bilo koje kategorije imovine 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točaka (b), (c) ili (f);
- viii. s minimalnim korektivnim faktorom izraženim u postotku utvrđenim u skladu s člankom 15. stavcima 2. i 3. ove Uredbe ako su osigurana imovinom koja bi se, neovisno o tome upotrebljava li se ponovno u drugoj transakciji, u skladu s člancima 7. i 15. ove Uredbe smatrala dionicama ili udjelima u CIU-ima iste kategorije kao i odnosna likvidna imovina;
- ix. 100 % ako su osigurana imovinom koja nije obuhvaćena nijednom podtočkom od i. do viii. ove točke.

Međutim, priljev nije priznat ako kreditna institucija upotrebljava kolateral za pokrivanje kratke pozicije u skladu s člankom 30. stavkom 5. drugom rečenicom;

- (c) novčana potraživanja iz naslova ugovornih maržnih kredita koji dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana za kolateral u obliku nelikvidne imovine mogu dobiti stopu priljeva od 50 %. Ti se priljevi mogu uzeti u obzir samo ako kreditna institucija ne upotrebljava kolateral koji je izvorno primila za kredite radi pokrića kratkih pozicija;
- (d) novčana potraživanja koja institucija koja duguje ta novčana potraživanja tretira u skladu s člankom 27., osim depozita pri središnjoj instituciji iz članka 27. stavka 3., množe se s odgovarajućom simetričnom stopom priljeva. Ako se odgovarajuća stopa ne može utvrditi, primjenjuje se stopa priljeva od 5 %;
- (e) transakcije razmjene kolaterala i druge transakcije sličnog oblika koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana dovode do priljeva ako imovina dana u zajam podliježe na temelju poglavlja 2. nižem korektivnom faktoru nego pozajmljena imovina. Priljev se izračunava množenjem tržišne vrijednosti imovine dane u zajam s razlikom između stope priljeva primjenjive na pozajmljenu imovinu i stope priljeva primjenjive na imovinu danu u zajam u skladu sa stopama utvrđenima u točki (b). Za potrebe ovog izračuna korektivni faktor od 100 % primjenjuje se na imovinu koja se ne smatra likvidnom imovinom;
- (f) ako se kolateral dobiven u obratnim repo transakcijama, transakcijama pozajmljivanja vrijednosnim papirima, transakcijama razmjene kolaterala ili drugim transakcijama sličnog oblika koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, upotrebljava za pokriće kratkih pozicija koje se mogu produljiti i nakon 30 kalendarskih dana, kreditna institucija pretpostavlja da će se te obratne repo transakcije, transakcije pozajmljivanja vrijednosnim papirima, transakcije razmjene kolaterala ili druge transakcije obnoviti i da neće dovesti do priljeva novca koji odražavaju potrebu za daljnjim pokrićem kratke pozicije ili ponovnim otkupom relevantnih vrijednosnih papira. Kratke

pozicije uključuju slučajeve u kojima je u usklađenoj knjizi trgovanja kreditne institucije vrijednosni papir bio predmet kratke prodaje izravno kao dio strategije trgovanja ili zaštite od rizika i slučajeve u kojima je u usklađenoj knjizi trgovanja kreditna institucija uzela u zajam vrijednosni papir na određeno vrijeme i dala ga u zajam na duže vrijeme;

- (g) neiskorištene kreditne ili likvidnosne linije, uključujući neiskorištene obvezujuće likvidnosne linije od središnje banke, i sve druge primljene ugovorne obveze, osim onih iz članka 31. stavka 9. drugog podstavka i članka 34., ne uzimaju se u obzir kao priljev;
 - (h) novčana potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koje izdaje sama kreditna institucija ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene s kojim je kreditna institucija usko povezana uzimaju se u obzir na neto osnovi sa stopom priljeva koja se primjenjuje na osnovi stope priljeva primjenjive na odnosnu imovinu u skladu s ovim člankom;
 - (i) krediti s nedefiniranim ugovornim datumom dospijeca uzimaju se u obzir u visini od 20 % stope priljeva, pod uvjetom da ugovor omogućava kreditnoj instituciji da odustane od ugovora ili zahtijeva plaćanje u roku od 30 kalendarskih dana.”;
- (b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:
- „5. Odljevi i priljevi predviđeni u razdoblju od 30 kalendarskih dana iz ugovora navedenih u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditnih izvedenica izračunavaju se na neto osnovi u skladu s člankom 21. i množe se sa stopom priljeva od 100 % u slučaju neto priljeva.”;

(23) Članak 34. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

- (a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) pružatelj i primatelj likvidnosti imat će nizak profil likvidnosnog rizika nakon primjene više stope priljeva koja se predlaže u stavku 1. i primjene stope odljeva iz točke (c) tog stavka;”;
- (b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) profil likvidnosnog rizika primatelja likvidnosti uzima se primjereno u obzir pri upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja likvidnosti.”;

(24) Prilog I. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Iznos „viška likvidne imovine”: taj iznos čine komponente definirane u nastavku:

 - (a) prilagođeni iznos imovine prvog stupnja u obliku nepokrivenih obveznica koji je jednak vrijednosti cjelokupne likvidne imovine prvog stupnja nakon primjene korektivnih faktora, isključujući pokrivene obveznice prvog stupnja, koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako

kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije;

- (b) prilagođeni iznos pokrivenih obveznica prvog stupnja koji je jednak vrijednosti svih pokrivenih obveznica prvog stupnja nakon primjene korektivnih faktora koje bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije;
- (c) prilagođeni iznos imovine 2.A stupnja koji je jednak vrijednosti cjelokupne imovine 2.A stupnja nakon primjene korektivnih faktora koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije; i
- (d) prilagođeni iznos imovine 2.B stupnja koji je jednak vrijednosti cjelokupne imovine 2.B stupnja nakon primjene korektivnih faktora koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije.”;

(b) stavak 5. briše se.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [18 mjeseci nakon datuma objave ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13.7.2018.

*Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER*